

[Forsvarsministeren.]

sonellet i disse overvejelser, navnlig i forbindelse med den personellov, som vi også agter at fremsætte forslag til her i folketingsåret og regner med at kunne fremsætte inden jul. Man skal bare være klar over, vil jeg gerne sige til hr. Per Hækkerup, at der er forskellige ting i forbindelse med den rationaliseringsordning, som vi er enige om at søge gennemført i vidt omfang — således som også socialdemokratiet har foreslået det — der kan virke imod interessen for øget normering og forskellige udvidelser på en række områder. Det kan altså være lidt vanskeligt at forene de ønsker, vi har om en hurtig forbedring af loven, der giver plads for rationalisering, og alle de ønsker, der kan blive fremsat fra personellets side.

I øvrigt er jeg i stand til at takke hr. Per Hækkerup, ligesom jeg kan takke regeringspartierne ordførere for de synspunkter, der er fremsat i forbindelse med min redegørelse her i dag. Hr. Per Hækkerups formulering af målet for en forsvarspolitik synes jeg var meget eksakt udtrykt. Hr. Per Hækkerup sagde, at den fremtidige enighed afhænger af, at vi kan få en sagligt forsvarlig forsvarsordning i overensstemmelse med vore internationale forpligtelser, og ved en tidligere lejlighed har hr. Per Hækkerup lagt vægt på ordningens effektivitet. Det er rigtigt, at den forsvarsordning, vi skal have her i landet, må bygge på vore NATO-forpligtelser og være sådan indrettet, at forsvaret er brugeligt både over for et uvarslet og et varslet angreb. De midler, der anvendes til forsvaret, må først og fremmest bruges på en sådan måde, at man derved styrker forsvarets effektivitet.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Nyboe Andersen): Ordførernes udtalelser om den europæiske markedsituation giver mig kun anledning til enkelte bemærkninger. Pessimisme med hensyn til vore muligheder for optagelse i fællesmarkedet var naturligt nok det fremherskende, om end med små nuancer. Spørgsmålet nu bliver vel, om de fem lande kan enes om for alvor at isolere Frankrig med den risiko for fællesmarkedet, som en sådan isolation kan indebære. Hr. Poul Schlüter sagde, at Beneluxlandene og Italien er ivrige for at komme ud af det nuværende dødvande. Det er givet rigtigt; men jeg tror, det afgørende spørgs-

mål er, hvor ivrig Tyskland vil være, når det kommer til stykket. Vil Tyskland gå hårdt imod Frankrigs interesser? Tør man sætte sit samarbejde med Frankrig på spil af hensyn til en udvidelse af fællesmarkedet? Det er der indtil nu ikke noget der afgørende tyder på at man vil.

Spillet vil gå videre allerede i næste uge ved næste ministerrådsmøde i Bruxelles mandag og tirsdag; vi må naturligvis følge det nøje. Vi får i morgen besøg af en højtstående embedsmand fra det franske udenrigsministerium, og jeg har forhandlinger i Bruxelles onsdag og torsdag i næste uge med Kommissionens medlemmer. Vi følger det nøje, men uden illusioner om snarlige resultater.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til hr. Per Federspiel, der spurgte, om tiden ikke var inde til en drøftelse i OECD af de internationale landbrugsproblemer. Jo, det er den, og jeg kan da oplyse, at forberedelserne til en sådan drøftelse er i fuld gang. Der kom for snart nogen tid siden en rapport fra OECDs sekretariat om udsigterne for en betydelig overproduktion af korn og mejeriprodukter frem til midten af 1970-erne, og der er tidligere fra fransk side stillet forslag om, at OECD skulle etablere en arbejdsgruppe på højt plan, som skulle gennemarbejde disse internationale landbrugsproblemer. Det ventes, at beslutning om nedsættelse af en sådan gruppe vil kunne tages på det tilstundende møde af landbrugsministrene inden for OECD. Vi har fra dansk side deltaget i forberedelserne til nedsættelsen af en sådan arbejdsgruppe og mener, at vi kan regne med at blive repræsenteret i dette arbejde på en absolut tilfredsstillende måde.

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til regeringens politik vedrørende det nordiske samarbejde. Jeg er enig med hr. Per Federspiel i den betragtning, at toldunionen bør være et led i en videregående økonomisk union for at svare til det 20. århundredes forudsætninger; men jeg tror, at skal vi nå så vidt, vil det også være nødvendigt at sigte mod at skabe et egentligt traktatmæssigt grundlag for samarbejdet i modsetning til, hvad tilfældet er nu.

Hr. Ivar Nørgaard fandt, at mit håb til resultater blev fremført i en lidt for sørgmodig tone. Hvis det virkelig skulle være